

Aplicații integrate pentru întreprinderi

Laborator 4

26.10.2010

Dezvoltarea unei interfețe grafice cu utilizatorul folosind Swing

Scopul laboratorului îl reprezintă familiarizarea cu clasele puse la dispoziție de pachetul `javax.swing.*` pentru dezvoltarea de interfețe grafice precum și înțelegerea modelului pe care este construit acest pachet.

1. Ce este Swing ?
2. Arhitectura claselor din pachetul `javax.swing.*`
3. Componente Swing
4. Tratarea evenimentelor asociate obiectelor Swing
5. Dezvoltarea de interfețe grafice Swing (folosind mediul NetBeans)

1. Ce este Swing ?

Swing este o parte a JFC (*Java Foundation Classes*) care cuprinde o serie de facilități destinate dezvoltării de interfețe grafice cu utilizatorul (GUI). Acestea cuprind o parte propriu-zisă de componente grafice, foarte diversificată precum și o parte de interacțiune.

Funcționalitățile puse la dispoziția utilizatorului în JFC sunt următoarele:

- **componente grafice** Swing: ferestre, butoane, câmpuri text, liste, tabele, dispunând de funcționalități extinse ca: sortare, tipărire, drag and drop;
- **look and feel** adaptabil, putându-se stabili ca aspectul interfeței grafice să fie specific Windows sau specific Java (prin suportul oferit pentru GTK+ există pentru componentele Swing posibilități nenumărate de afișare);
- **accesibilitate**, interfața putând interacționa cu tehnologii de asistare ca ecrane tactile / dispozitive Braille spre a prelua informația de la utilizator;
- **Java2D** – include metode pentru integrarea de conținut grafic de calitate în cadrul aplicațiilor, fie că este vorba de text, imagini sau grafică 2D.
- **localizarea conținutului** permite dezvoltarea de aplicații care fie capabile să interacționeze cu utilizatori din regiuni diferite, respectând limba și convențiile culturale proprii.

2. Arhitectura claselor din pachetul `javax.swing.*`

Clasele din pachetul `javax.swing.*` respectă paradigma de proiectare Model-View-Controller, arhitectură dezvoltată pe trei niveluri care cuprinde:

- modelul – folosit pentru gestiunea informațiilor, cât și pentru notificarea observatorilor atunci când se produc modificări;
- vizualizarea – utilizată pentru prezentarea modelului într-o formă care poate fi folosită în interacțiune (elemente de interfață);
- observatorul – responsabil pentru primirea unor cereri (din partea utilizatorului) și pentru oferirea unor răspunsuri prin apelarea metodelor obiectelor model și vizualizare care trebuie să execute acțiunile corespunzătoare parametrilor specificați;

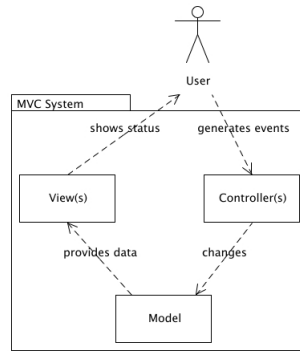

Figura 1 – Arhitectura de proiectare *Model-View-Controller*

Multe din clasele JFC extind sau folosesc clase AWT, incluzând față de acestea componente noi și îmbunătățite care optimizează modul de afișare precum și funcționalitatea interfețelor grafice. Clasele Swing sunt mai flexibile decât clasele AWT, permițând ușor personalizarea aspectului și funcționalității. Există posibilitatea combinării de componente AWT și componente Swing¹.

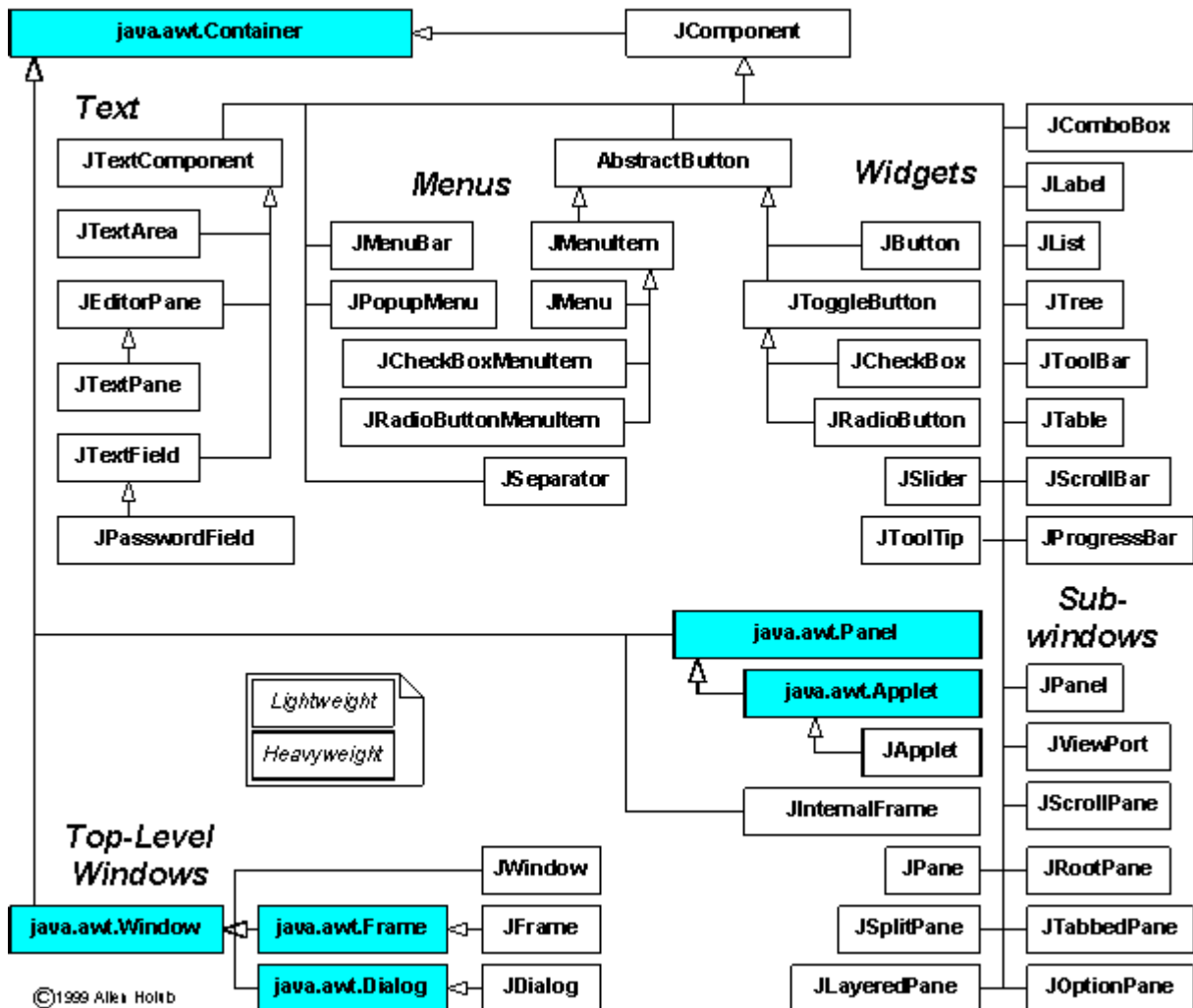

Figura 2 – Arhitectura *Swing*

¹ În acest mod, se permite adăugarea de funcționalitate Swing la aplicații AWT.

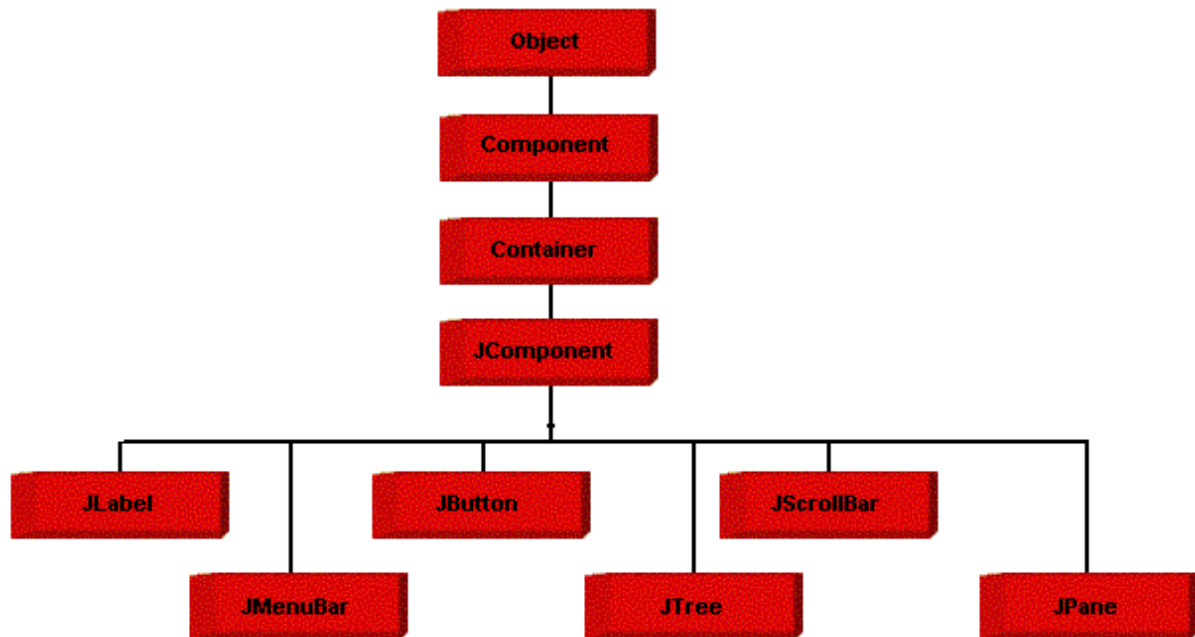

Figura 3 – Arhitectura Swing (simplificată)

O clasificare² pe baza arhitecturii Model-View-Controller a claselor din pachetul javax.swing.* ar fi următoarea:

Clase de tip *model* din arhitectura MVC sunt: DefaultButtonModel, DefaultListSelectionModel, DefaultTreeModel, ce conțin implementarea standard pentru modelele de date asociate componentelor respective.

Clase de tip *view* sunt reprezentate de componentele vizuale Swing care pot fi de două categorii:

- componente grafice care nu pot conține alte obiecte Swing, cum ar fi JButton, JLabel, JSlider;
- componente *container* care grupează mai multe componente grafice precum și alte containere, clasificarea lor făcându-se în subcategorii:
 - componente de tipul *container top-level* (conțin fereastra principală a aplicației): JFrame, Jdialog și JApplet;
 - componente intermediare, incluse în alte containere, utilizate doar pentru operații de grup: poziționare, adăugare/ștergere la fereastră, cum ar fi JPanel;

Pentru a putea fi afișată, o componentă trebuie să fie parte a unei ierarhii (arbore de componente care are drept rădăcină un container top-level), putând fi conținută de un singur container³. Toate containerele de tip top-level conțin un panou de conținuturi (eng. content pane) care conține toate componentele grafice vizibile sau invizibile care îi sunt asociate. Pentru un container de tip top-level poate fi adăugat, opțional, un obiect de tip bară de meniu (JMenuBar), așa cum se poate observa din exemplul de mai jos unde este redată și ierarhia de clase:

² Mai există o clasificare care împarte clasele Swing în clase care au corespondent AWT (denumite la fel ca cele din AWT, la care se adaugă prefixul 'J': JButton, JLabel, JScrollBar) și clase JFC extinse: JSlider, JTable, JTree;

³ În momentul în care o componentă care se găsește într-un container e adăugată unui container nou, ea va fi asociată containerului corespunzător celei mai recente operații.

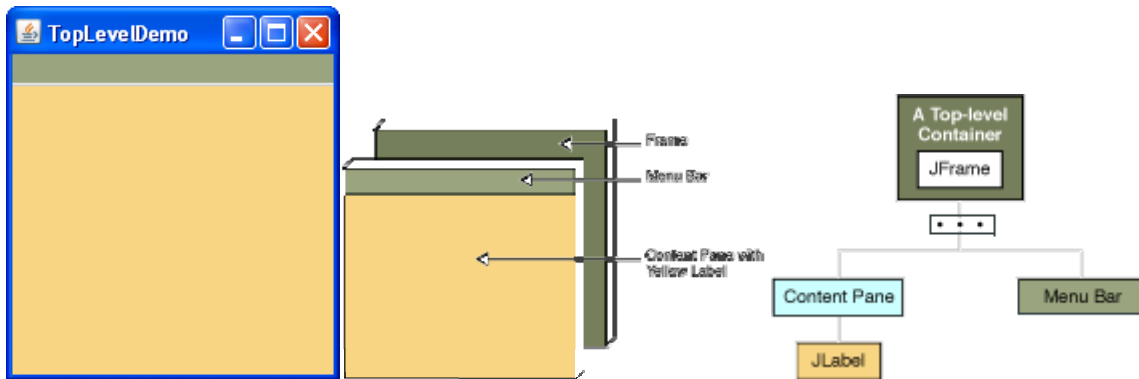

Figura 4 – Ierarhia de clase în dezvoltarea unei interfețe grafice simple Swing

Clase de tip *controller* sunt reprezentate de modulele care se ocupă de interacțiunea cu utilizatorul și care generează acțiunile care trebuie realizate în momentul în care se produce un eveniment: `ActionListener`. Ele se asociază componentelor de tip grafic prin intermediul metodei `addActionListener()`.

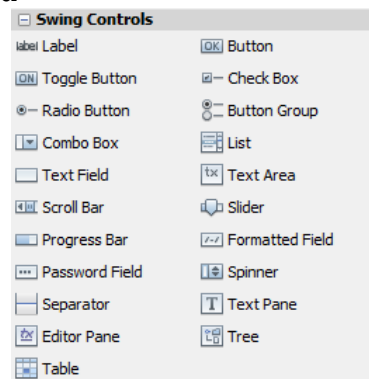
Utilizatorul Swing poate stabili modul de afișare a componentelor grafice într-o fereastră:

- prin folosirea metodelor interfeței `LayoutManager`⁴;
- prin utilizarea de containere (suprafețe delimitate în cadrul ferestrei care pot fi delimitate prin chenare) ca sub-ferestre intermediare;

3. Componente Swing

O altă clasificare a componentelor Swing ar putea fi următoarea:

- componente grafice de bază
 - `JButton`
 - `JCheckBox`
 - `JComboBox`
 - `JList`
 - `JMenu`
 - `JRadioButton`
 - `JSlider`
 - `JSpinner`
 - `JTextField`
 - `JPasswordField`

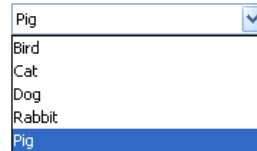
⁴ Clase ce implementează această interfață sunt: `BasicScrollBarUI`, `BorderLayout`, `BoxLayout`, `CardLayout`, `DefaultMenuLayout`, `FlowLayout`, `GridBagLayout`, `GroupLayout`, `MetaScrollBarUI`, `OverlayLayout`, `ScrollPaneLayout`, `SpringLayout`, `ViewportLayout`.

[JButton](#)

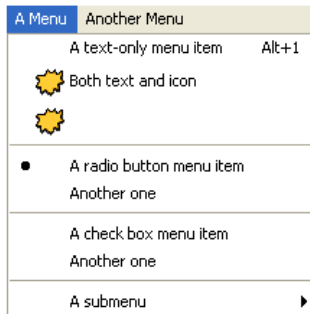
[JCheckBox](#)

[JComboBox](#)

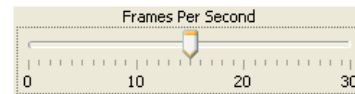
[JList](#)

[JMenu](#)

[JRadioButton](#)

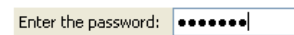
[JSlider](#)

[JSpinner](#)

[JTextField](#)

[JPasswordField](#)

Figura 5 – Componente Swing de bază (în NetBeans Designer și JavaTutorial)

- componente vizuale interactive cu informații formatare
 - JcolorChooser
 - JEditorPane
 - JTextPane
 - JFileChooser
 - JTable
 - JTextArea
 - JTree
- componente grafice ne-editabile pentru afișarea de informații
 - JLabel
 - JProgressBar
 - JSeparator
 - JToolTip
- containere de tip top-level
 - JApplet
 - JDialog
 - JFrame
- containere cu scop general
 - JPanel
 - JScrollPane
 - JSplitPane
 - JTabPane
 - JToolBar

- containere cu scop specific
 - JInternalFrame
 - JLayeredPane

Clasa JComponent este moștenită de toate componentele grafice din pachetul Swing care sunt prefixate de litere „J”, extinzând clasa Container care extinde la rândul ei clasa Component.

Clasa Container conține toate metodele necesare pentru adăugarea de componente vizuale la container-ul curent.

Clasa Component conține toate metodele necesare pentru desenarea de componente vizuale și tratarea evenimentelor.

Funcționalitatea pe care clasa JComponent o pune la dispoziția tuturor componentelor vizuale care o extind sunt:

- afișarea de mesaje explicative (eng. tool tips), prin apelarea metodei setToolTipText();
- desenare și trasarea marginilor (prin metoda setBorder);
- stabilirea unui șablon pentru aspect (eng. Look and Feel) prin metoda ComponentUI.setLookAndFeel() corespunzătoare pentru fiecare JComponent;
- impunerea unor proprietăți specifice, necesare pentru specificarea unor constrângeri, prin metodele: put/get ClientProperty();
- suport pentru dispunerea componentelor vizuale (prin metodele setMinimumSize, setMaximumSize, setAlignmentX, set AlignmentY);
- asigurare de suport pentru accesibilitate;
- asigurare de suport pentru drag and drop;
- folosirea modalității de desenare double buffering pentru afișarea pe ecran mai fină a componentelor;
- stabilirea de asocieri între evenimente (apăsări de taste) cu anumite comportamente predefinite;

Personalizarea aspectului componentei se face prin următoarele metode:

get/setBorder	obținere sau stabilire margine
setForeground/Background	stabilirea culorii pentru partea din fața componentei sau pentru partea din spatele componentei
getForeground/Background	obținerea culorii pentru partea din fața componentei sau pentru partea din spatele componentei
setOpaque/isOpaque	stabilește sau verifică dacă componenta este opacă ⁵
setFont/getFont	stabilirea sau obținerea tipului de caractere care este atribuit pentru componentă ⁶
setCursor/getCursor	stabilirea sau obținerea unui cursor afișat deasupra componentei cât și asupra tuturor componentelor conținute ⁷

⁵ O componentă opacă stabilește fundalul din spatele ei cu aceeași culoare cu care este desenată fațada componentei.

⁶ Dacă un tip de caractere nu a fost atribuit pentru componentă se va întoarce tipul de caractere corespunzător obiectului părinte al componentei.

⁷ Excepție fac obiectele copil ale componentei pentru care s-a stabilit deja un alt cursor.

Gestiunea stării componentelor poate fi realizată prin metodele:

setComponentPopupMenu	stabilirea obiectului de tip JPopupMenu asociat componentei, procesul de stabilire a legăturii precum și procesul de asociere a obiectelor responsabile de interacțiune cade în sarcina interfeței cu utilizatorul
set/getTransferHandler	adaugă sau elimină proprietatea transferHandler ⁸
setToolTipText	stabilește textul care se afișează în cadrul mesajului explicativ (eng. tooltip)
set/getName	stabilește sau obține numele componentei ⁹
isShowing	verifică dacă componenta este vizibilă pe ecran (componenta este vizibilă și face parte dintr-un container care este vizibil)
setEnabled/isEnabled	stabilește sau verifică dacă o componentă e activată ¹⁰
setVisible/isVisible	stabilește sau verifică dacă o componentă e vizibilă ¹¹

Tratarea evenimentelor se realizează prin intermediul funcțiilor:

add/removeHierarchyListener	adaugă sau elimină un obiect „ascultător” către evenimente generate de modificări ale ierarhiei la nivelul componentei ¹²
add/removeMouseListener	adaugă sau elimină un obiect „ascultător” către evenimentele generate de operații cu mouse-ul care interacționează cu componenta
add/removeMouseMotionListener	adaugă sau elimină un obiect „ascultător” către evenimentele generate de operații de mișcare a mouse-ului deasupra componentei
add/removeKeyListener	adaugă sau elimină un obiect „ascultător” către evenimentele generate de operații cu tastatura care interacționează cu componenta
add/removeComponentListener	adaugă sau elimină un obiect „ascultător” către evenimentele generate de operații de tip afișare/neafișare, mutare, redimensionare
contains	precizează dacă un punct (specificat ca parametru) face parte din componentă ¹³
getComponent	obține componenta care se găsește la coordonatele specificate ca parametru, aflată pe poziția cea mai înaltă, în ca că mai multe componente se suprapun
set/getComponentZOrder	mută/obține componenta specificată la indexul dat ca poziție în ordinea de desenare

⁸ Proprietatea oferă suport pentru operații de cut, copy, paste realizate în/din clipboard precum și operații de tip drag and drop.

⁹ Metoda este utilă când se dorește asocierea unui text cu o componentă care nu afișează nici un șir de caractere.

¹⁰ O componentă care este activată interacționează cu utilizatorul și generează evenimente.

¹¹ Componentele sunt inițial vizibile (excepție fac componentele de tip top-level).

¹² Evenimentele sunt generate atunci când se modifică ierarhia containerului din care componenta face parte.

¹³ Trebuie precizate valorile x și y pentru punct relativ la sistemul de coordonate al componentei.

Desenarea de componente se realizează folosind metodele:

repaint	determină o parte din componentă sau componenta în totalitate să fie redesenată (dreptunghiul care va fi redesenat este precizat ca parametru prin coordonatele x, y, lățime, înălțime)
revalidate	determină componenta și containerele afectate să fie reasezate ¹⁴
paintComponent	desenează componenta (se implementează pentru componente personalizate, se urmărește suprascrierea metodei de desenare implicită)

Interacțiunea cu ierarhia se face prin metodele puse la dispoziție:

add	adaugă componenta specificată ca parametru la container
remove/removeAll	elimină unul sau toate componentele din cadrul container-ului
getRootPane	obține rădăcina panoului care conține componenta
getTopLevelAncestor	obține container-ul de nivelul cel mai înalt (Window, Applet)
getParent	obține container-ul imediat pentru componentă
getComponentCount	obține numărul de componente în container
getComponent/getComponents	obține unul sau toate componentele din container
getComponentZOrder	obține ordinea de desenare ale componentei în container

Metodele apelate pentru **dispunerea componentelor** sunt enumerate mai jos:

setPreferred/Minimum/MaximumSize	stabilește dimensiunile preferate ¹⁵ , minime sau maxime pentru componentă, exprimate în pixeli ¹⁶
getPreferred/Minimum/MaximumSize	obține dimensiunile preferate, minime sau maxime pentru componentă, exprimate în pixeli
setAlignmentX/Y	stabilește alinierea pe axa Ox, și pe Oy, indicând poziția relativă a componentei față de alte componente ¹⁷
getAlignmentX/Y	obține alinierea pe axa Ox și pe Oy
set/getLayout	stabilește sau obține obiectul responsabil cu gestiunea modului de dispunere a conținutului în componentă (LayoutManager)
Apply/setComponentOrientation	stabilește proprietatea ComponentOrientation a containerului

¹⁴ Nu se impune apelarea unei astfel de metode decât în cazul în care dimensiunile unei componente din container sunt modificate.

¹⁵ Dimensiunea preferată indică cea mai potrivită dimensiune pentru componentă.

¹⁶ Componenta nu ar trebui să fie mai mică decât dimensiunea minimă și nici mai mare decât dimensiunea maximă.

¹⁷ Valorile sunt cuprinse între 0 și 1 unde 0 este originea, 1 distanța cea mai depărtată față de origine, iar 0.5 reprezintă o aliniere centrată.

Obținerea informațiilor despre dimensiune și poziție poate fi făcută prin metodele:

<code>getWidth/Height</code>	obține lățimea respectiv înălțimea componentei exprimată în pixeli
<code>getDimension</code>	obține dimensiunea componentei măsurată în pixeli ¹⁸
<code>getX/Y</code>	obține coordonata pe axa Ox sau Oy relativ la poziția stânga-sus a părintelui, exprimată în pixeli
<code>getBounds</code>	obține limitele componentei exprimate în pixeli ¹⁹
<code>getLocation</code>	obține locația curentă a componentei relativ la poziția stânga-sus a părintelui, exprimată în pixeli
<code>getLocationOnScreen</code>	obține locația curentă a componentei relativ la poziția stânga-sus a ecranului, exprimată în pixeli
<code>getInsets</code>	obține dimensiunea marginii componentei

Specificarea dimensiunii și poziției absolute se poate realiza doar prin intermediul următoarelor funcții:

<i>setLocation</i>	stabilește locația componentei exprimată în pixeli, relativ la colțul stânga-sus al părintelui ²⁰
<i>setSize</i>	stabilește dimensiunea componentei, exprimată în pixeli
<i>setBounds</i>	stabilește dimensiunea și locația relativă a componentei față de colțul stânga-sus al părintelui (se specifică x, y, lungime, înălțime)

3.1 Componente de tip text

Componentele de tip text din pachetul Swing sunt responsabile de afișarea șirurilor de caractere care, în anumite condiții, pot fi și editate.

Sunt oferite șase componente de tip text ce pun la dispoziția utilizatorului metode complexe de gestiune a textului. Toate componentele moștenesc clasa `JTextComponent` care dispune de metode configurabile de manipulare a textelor.

Clasificarea componentelor de tip text cuprinde următoarele categorii:

- controale (câmpuri) de text – afișează doar o linie de text editabil, generând evenimente: `JTextField`, `JFormattedTextField`, `JPasswordField`;
- suprafețe de text simplu – afișează mai multe linii de text editabil, întregul șir de caractere folosind același tip de caractere: `JTextArea`;
- text stilizat – poate afișa mai multe linii de text editabil folosind mai mult de un tip de caractere, permițând includerea de imagini și de componente: `JEditorPane`, `JTextPane`;

¹⁸ Programatorul este responsabil de crearea obiectului de tip `Dimension` în care este întors rezultatul.

¹⁹ Prin limite se înțeleg lungimea, lățimea și originea componentei relative la părinte.

²⁰ Metoda se folosește pentru poziționarea componentei atunci când nu se folosește un obiect responsabil cu gestiunea modului de dispunere a conținutului în componentă: `setLayoutManager(null)`.

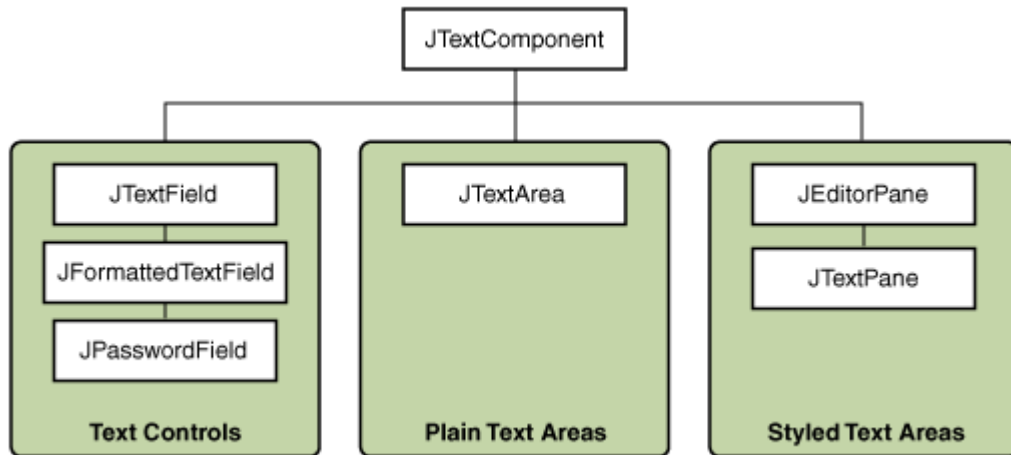

Figura 6 – Ierarhia JTextComponent

3.2 Componente de tip buton

În Swing, componentele de tip buton extind o clasă abstractă denumită AbstractButton:

- JButton – un buton obișnuit;
- JCheckBox – un buton de tip checkbox;
- JRadioButton – un buton dintr-un grup de butoane radio;
- JMenuItem – un element dintr-un meniu;
- JCheckBoxMenuItem – un element într-un meniu care are asociat în plus un buton de tip checkbox;
- JRadioButtonMenuItem – un element într-un meniu ce are asociat în plus un buton de tip radio;
- JToggleButton – implementează un mecanism de tip toggle, moștenit de JCheckBox și JRadioButton, putând fi instanțiat pentru a crea butoane care pot avea două stări;

Exemplu. Să se implementeze o interfață grafică pentru autentificarea în sistem pe baza unui nume de utilizator și a unei parole.

```

import java.awt.*;
import javax.swing.*;
import javax.swing.border.*;

public class InterfataGrafica
{
    JFrame fereastră;
    Container continut_fereastră;
    JPanel panou;
    JLabel eticheta_nume_utilizator, eticheta_parola;
    JTextField camp_nume_utilizator;
    JPasswordField camp_parola;
    JButton buton_acord, buton_revocare;

    public InterfataGrafica ()
    {
        initializare();
    }
}

```

```

public void initialize ()
{
    fereastra = new JFrame ();

    fereastra.setTitle(Configurare.DENUMIRE_FEREASTRA);
    fereastra.setSize(Configurare.LATIME_FEREASTRA,
        Configurare.INALTIME_FEREASTRA);
    fereastra.setResizable(false);
    fereastra.setDefaultCloseOperation(JFrame.EXIT_ON_CLOSE);

    adauga_componente();

    fereastra.setVisible(true);
}

public void adauga_componente ()
{
    continut_fereastra = fereastra.getContentPane();
    continut_fereastra.setLayout(null);

    panou = new JPanel (null);
    panou.setBorder(new TitledBorder(Configurare.DENUMIRE_PANOUI));
    panou.setBounds (Configurare.PANOUI_X,
        Configurare.PANOUI_Y,
        Configurare.PANOUI_W,
        Configurare.PANOUI_H);

    eticheta_num_utilizator =
    new JLabel (Configurare.ETICHETA_NUME_UTILIZATOR);
    eticheta_num_utilizator.setBounds(...);
    panou.add(eticheta_num_utilizator);

    camp_num_utilizator =
    new JTextField(Configurare.DIMENSIUNE_CAMP_TEXT);
    camp_num_utilizator.setBounds(...);
    panou.add(camp_num_utilizator);

    eticheta_parola = new JLabel (Configurare.ETICHETA_PAROLA);
    eticheta_parola.setBounds(...);
    panou.add(eticheta_parola);

    camp_parola = new JPasswordField(Configurare.DIMENSIUNE_CAMP_TEXT);
    camp_parola.setBounds(...);
    panou.add(camp_parola);

    continut_fereastra.add(panou);

    buton_acord = new JButton (Configurare.BUTON_ACORD);
    buton_acord.setBounds(...);
    continut_fereastra.add(buton_acord);

    buton_revocare = new JButton (Configurare.BUTON_REVOCARE);
    buton_revocare.setBounds(...);
    continut_fereastra.add(buton_revocare);
}

public static void main(String[] args)
{
    new InterfataGrafica();
}
}

```

Rezultatul rulării aplicației este redat în figura de mai jos:

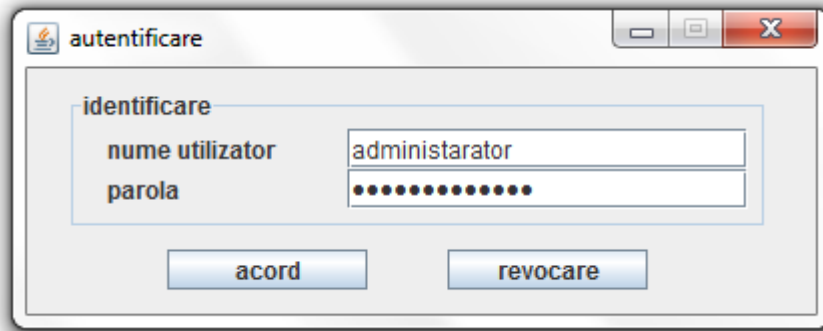

Figura 7 – Interfața autentificare

Am creat o fereastră având două câmpuri text, ambele editabile, între care unul are textul afișat în clar, iar altul are textul ascuns.

Am preferat să nu folosim nici un obiect responsabil cu gestiunea modului de dispunere a conținutului (LayoutManager), specificând manual dimensiunile pentru fiecare componentă în parte, astfel încât să avem control maxim asupra felului în care sunt așezate în fereastră elementele grafice.

4. Tratarea evenimentelor asociate obiectelor Swing

Obiectele Swing, în special cele editabile sau cele care sunt caracterizate prin interacțiunea cu utilizatorul, generează evenimente asincrone, al căror moment de producere nu poate fi prevăzut de execuția programului.

Spre exemplu, evenimente tipice care pot genera evenimente sunt apăsarea unei taste în cadrul unei componente de tip text, apăsarea pe mouse deasupra unei componente de tip buton, etc.

Așa-zisa programare condusă de evenimente (*event driven programming*) trebuie să reacționeze la orice eveniment produs de o acțiune a utilizatorului, apelând metode exclusiv ca urmare a producerii unor evenimente.

Arhitectura unor astfel de aplicații este de tip **observer-listener** în care există două tipuri de evenimente:

- obiecte **producătoare** de evenimente (obiecte observate) – sunt de obicei instanțe ale unor clase JFC (sau AWT) creând obiecte de tip eveniment ca urmare a acțiunii operatorului asupra componentei în cauză;
- obiecte **consumatoare** de evenimente (obiecte observator sau ascultător) – reprezintă instanțe ale unor clase dezvoltate în particular pentru fiecare aplicație, în funcție de specificul pe care îl prezintă.

Evenimentul este echivalent prin urmare cu apelarea unei metode din obiectul observator sau ascultător, primind ca argument un obiect eveniment, având tipul componentei JFC (sau AWT) care l-a generat.

```
public void actionPerformed (ActionEvent e);
```

Evenimentele JFC se pot clasifica astfel:

- evenimente specifice componentelor Swing;
- evenimente specifice dispozitivelor de intrare/ieșire;

Pentru fiecare obiect producător de evenimente se pot înregistra mai multe obiecte observator (ascultător), interesate de declanșarea evenimentelor generate fapt realizat printr-o metodă de forma addXXXListener, unde XXX reprezintă tipul evenimentului (și care dă și numele interfeței corespunzătoare);

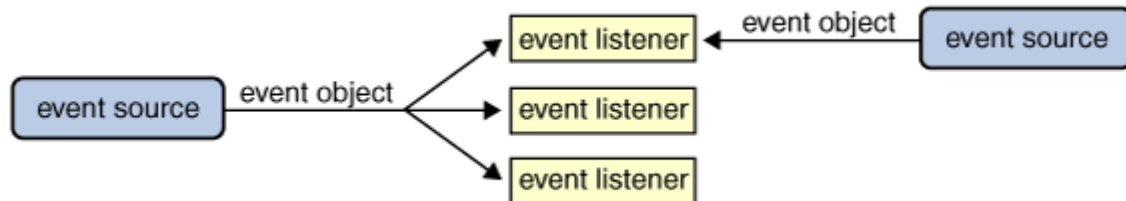

Figura 8 – Modelul observer-listener

Exemple pentru astfel de funcții ar fi:

- addActionListener;
- addHierarchyListener;
- addKeyListener;
- addMouseListener;
- addMouseMotionListener;

Etapile dezvoltării unui sistem sensibil la acțiunile utilizatorului ar fi:

1. **definirea clasei observator (ascultător)** ca implementând o interfață JFC (AWT), de tipul ActionListener, HierarchyListener, KeyListener, MouseListener, MouseMotionListener prin stabilirea comportamentului metodei(lor) ce specifică comportamentul la producerea unui eveniment;
2. **legarea obiectelor observator (ascultător) la componentele Swing** susceptibile de a genera evenimente;

Exemplu (cont'd). Dacă se dorește ca interfața grafică dezvoltată să reacționeze corespunzător la acțiunile utilizatorului, vom adăuga următoarele instrucțiuni:

```

import java.awt.*;
import java.awt.event.*;
import javax.swing.*;
import javax.swing.border.*;

public class InterfataGrafica implements ActionListener
{
    ...

    public void adauga_componente ()
    {

        buton_acord = new JButton (Configurare.BUTON_ACORD);
        buton_acord.setBounds(Configurare.BUTON_ACORD_X,
                               Configurare.BUTON_ACORD_Y,
                               Configurare.BUTON_ACORD_W,
                               Configurare.BUTON_ACORD_H);
        buton_acord.addActionListener(this);
        continut_fereastră.add(buton_acord);
    }
}
  
```

```

        buton_revocare = new JButton (Configurare.BUTON_REVOCARE);
        buton_revocare.setBounds (Configurare.BUTON_REVOCARE_X,
                                   Configurare.BUTON_REVOCARE_Y,
                                   Configurare.BUTON_REVOCARE_W,
                                   Configurare.BUTON_REVOCARE_H);
        buton_revocare.addActionListener (this);
        continut_fereastra.add (buton_revocare);
    }

    public boolean verificare_identitate
    (String nume_utilizator, String parola)
    {
        return nume_utilizator.equals (parola);
    }

    public void actionPerformed (ActionEvent e)
    {
        if (buton_acord == (JButton)e.getSource ())
        {
            if (verificare_identitate
                (camp_nume_utilizator.getText (), camp_parola.getText ()))

                JOptionPane.showMessageDialog
                (fereastra,
                 Configurare.AUTENTIFICARE_REUSITA,
                 Configurare.AUTENTIFICARE_REUSITA,
                 JOptionPane.INFORMATION_MESSAGE);

            else

                JOptionPane.showMessageDialog
                (fereastra,
                 Configurare.AUTENTIFICARE_ESUATA,
                 Configurare.AUTENTIFICARE_ESUATA,
                 JOptionPane.ERROR_MESSAGE);

            }

            if (buton_revocare == (JButton)e.getSource ())
            {
                System.exit (0);
            }
        }

        public static void main (String[] args)
        {
            ...
        }
    }
}

```

Rezultatul rulării aplicației este redat în figura de mai jos:

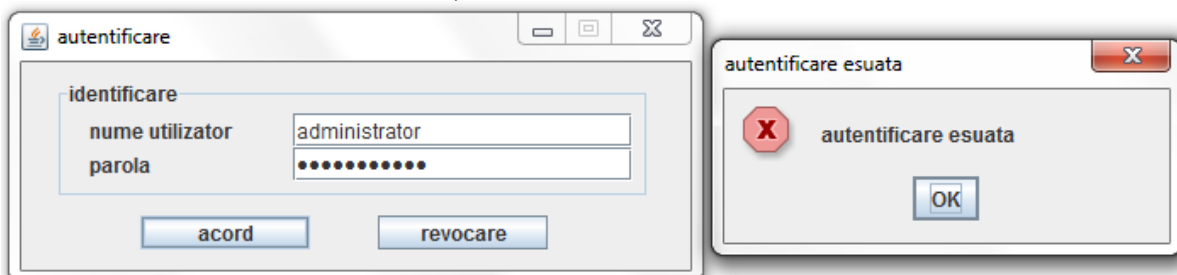

Figura 9 – Rezultatul unei autentificări eșuate

Așadar, pentru simplitate (este vorba despre ușurința accesului la componentele Swing din metoda `actionPerformed`) clasa observator a fost definită în clasa care dezvoltă interfața grafică, fiind implementată metoda `actionPerformed` unde evenimentul este tratat în funcție de sursa care l-a generat

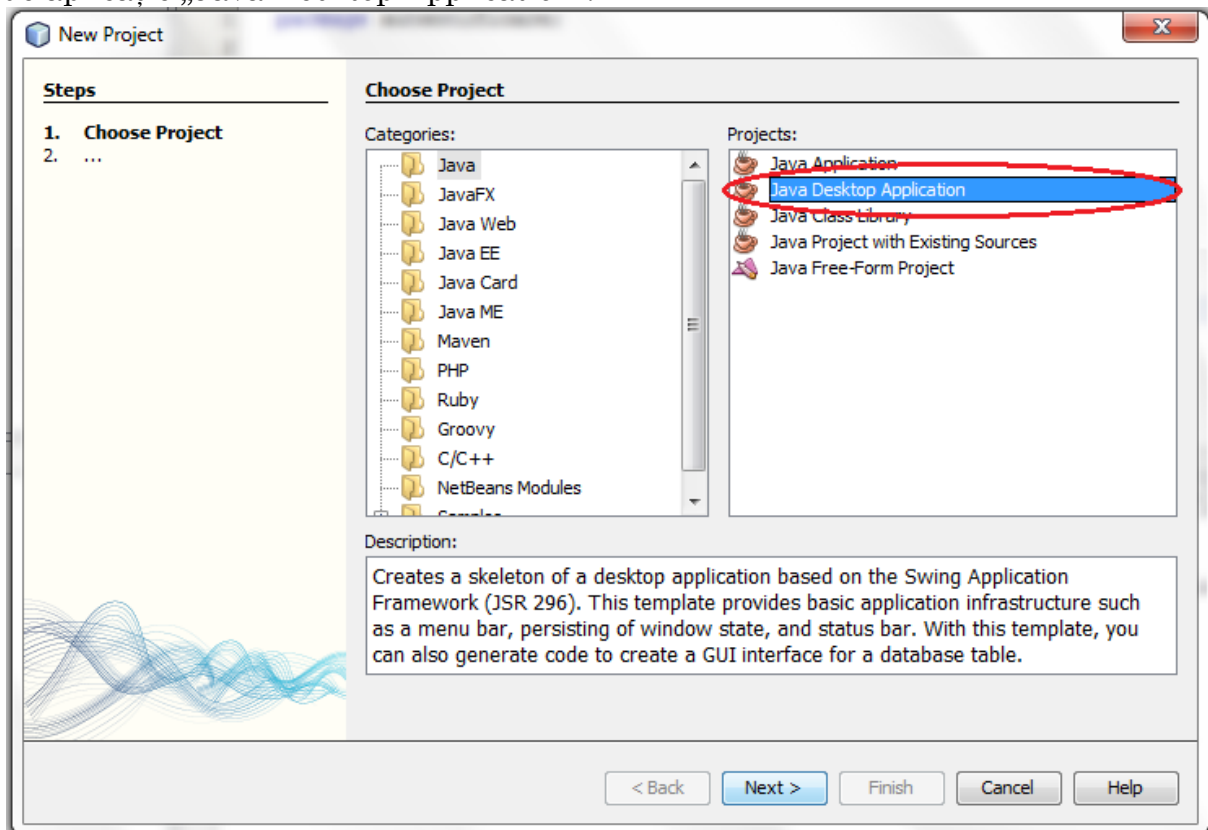
5. Dezvoltarea de interfețe grafice Swing (folosind mediul NetBeans)

Dezvoltarea unei interfețe grafice presupune, așa cum am văzut, următoarele etape:

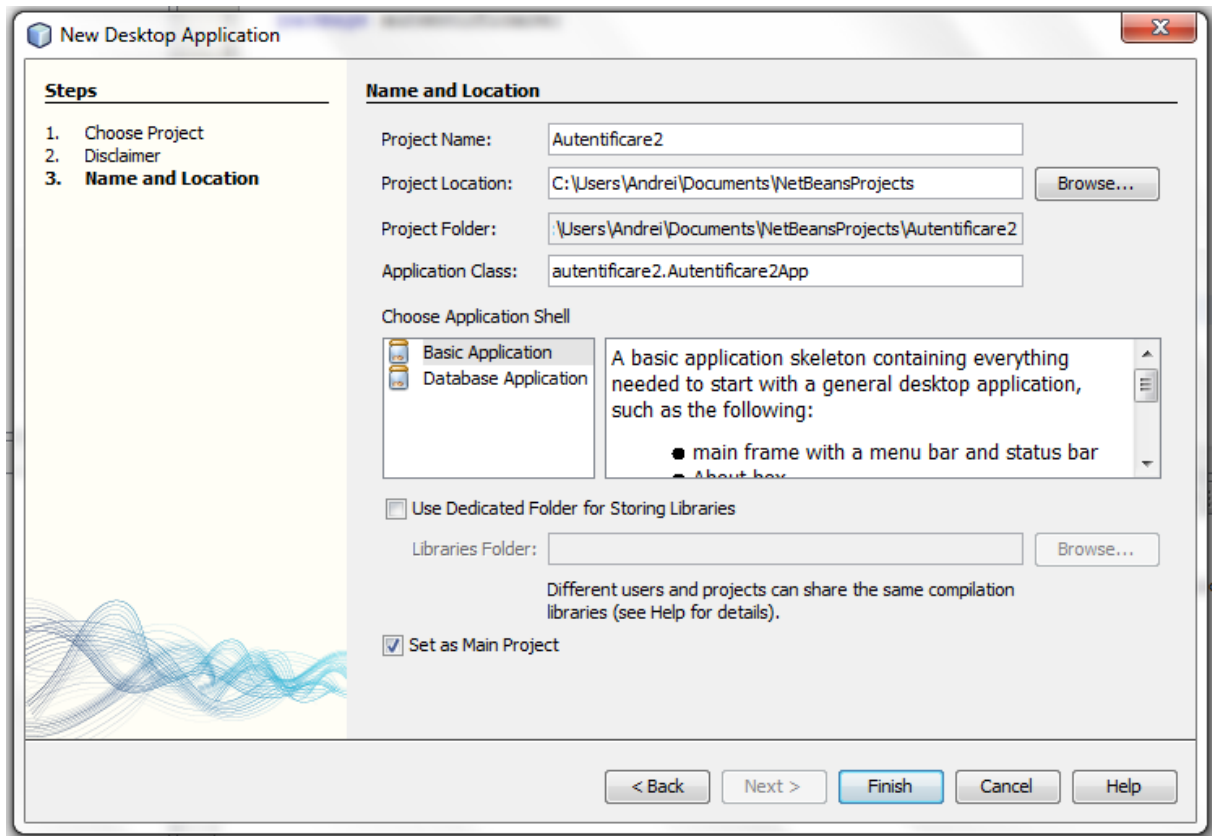
- crearea unui **obiect de tip fereastră** `JFrame` sau un subtip al acesteia prin stabilirea unor proprietăților ferestrei (titlu, dimensiuni, etc.);
- crearea **componentelor grafice Swing** (de tip text, de tip buton, etc.) și stabilirea proprietăților (chenare, localizare, etc.);
- **asocierea** componentelor grafice **în grupuri** (`JPanel` sau clasă derivată din aceasta) – o astfel de etapă nu este obligatorie;
- **integrarea conținuturilor intermediare** (în cazul în care au fost definite, altfel se vor integra componentele grafice) la fereastra principală și stabilirea **modului de dispunere** (layout) al acestora;
- **tratarea evenimentelor** asociate **ferestrei principale** și **componentelor** prin definirea unor clase de tip observator (ascultător) la evenimente generate de acestea;

Toate aceste operații pot fi realizate în mod vizual prin mediul de editare NetBeans²¹.

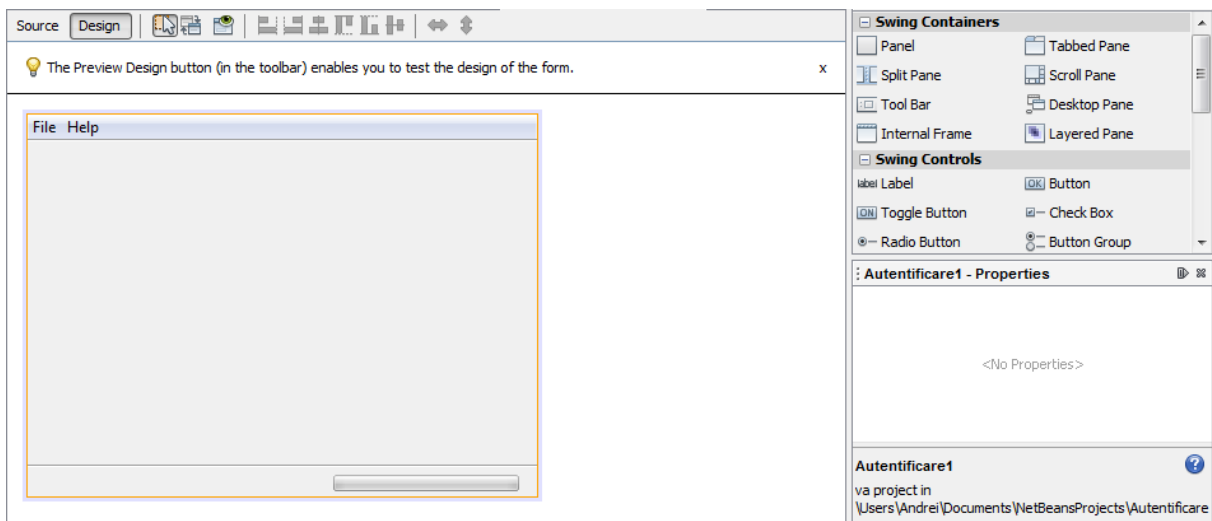
După selectarea opțiunii `New Project` din meniul `Files`, se va opta pentru tipul de aplicație „`Java Desktop Application`”:

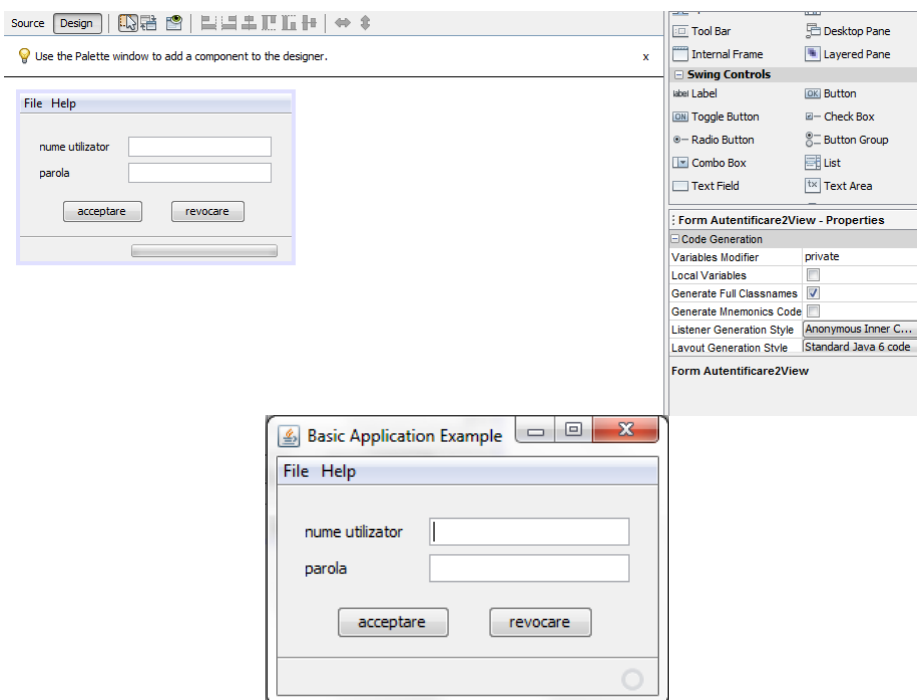
²¹ Pentru exemplul din laborator, a fost folosită versiunea 6.9.1.

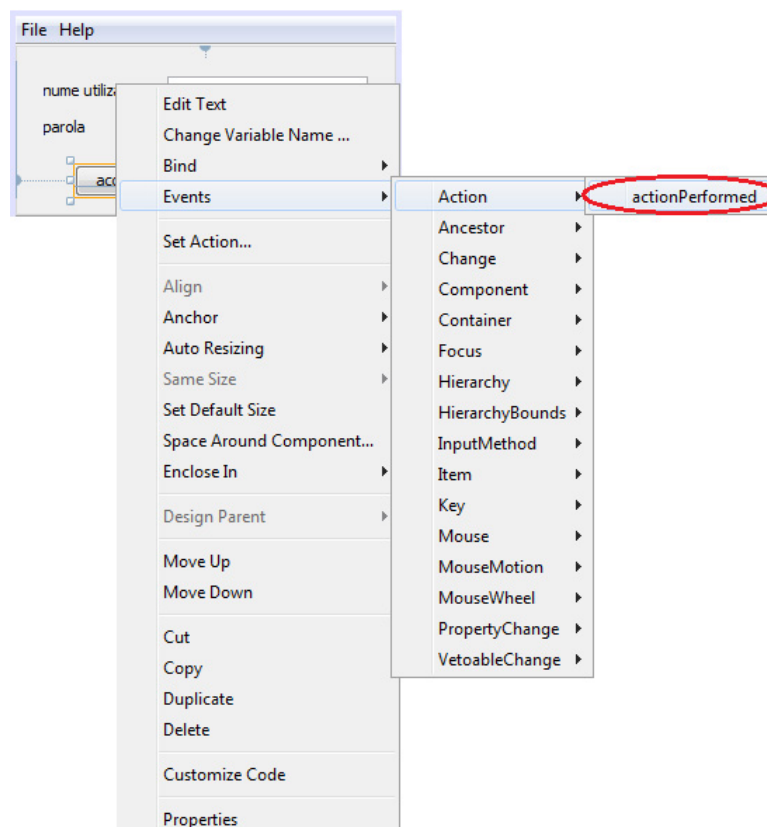
Vom obține un mediu de lucru în care va fi activat modulul Designer unde se pot crea componente grafice Swing, codul sursă fiind generat automat, și putând fi vizualizat în modulul Source:

În continuare, dezvoltarea aplicației presupune exclusiv operații de tipul drag-and-drop, ajungându-se într-un final la un rezultat asemănător cu cel prezentat mai sus:

Integrarea de acțiuni asociate evenimentelor ce pot fi generate de către componentele Swing se face din meniul care se deschide când face click dreapta pe obiectul pentru care vrem să adăugăm acțiunea:

Se va adăuga în mod automat codul corespunzător evenimentului dorit, urmând să fie completat cu acțiunea care se impune a fi luată:

```
private void jButton1ActionPerformed(java.awt.event.ActionEvent evt) {  
    // TODO add your handling code here:  
}
```

Activitate de laborator

- (4p)** 1. Dezvoltați o interfață grafică necesară pentru modulul de autentificare din Tema 1 (folosit atât de administrator cât și de bibliotecari și de studenți)²²;
- (2p)** 2. Integrați tratarea evenimentelor în cadrul interfeței grafice;
- (2p)** 3. Realizați interacțiunea cu baza de date MySQL pentru a verifica dacă informațiile introduse în câmpurile nume_utilizator și parola corespund unor înregistrări valide din tabele;
- (4p)** 4. În cazul în care utilizatorul a introdus datele de identificare pentru utilizatorul de tip administrator, afișați interfața grafică asociată acestuia (cel puțin aceasta trebuie să conțină trei butoare: Adaugă, Modifică, Șterge precum și câmpuri text asociate informațiilor reținute de voi în baza de date).

²² Nu contează dacă interfața este dezvoltată „de mână” sau folosind utilitarul Designer din NetBeans. De asemenea, puteți folosi și alte aplicații de generare a unor interfețe grafice Swing.